

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 82 stemmer mod 54; 9 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Tredje næstformand (*From*): Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om kommunal udligning.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 169) findes i tidenden sp. 5527, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 2265).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ove Hansen: Da vi havde dette lovforslag til første behandling, gjorde vi opmærksom på, at der var fremskridt i det forslag, som ministeren havde forelagt for os. Men vilkårene for opnåelse af de tilsigtede virkninger var uheldige. Vi har under udvalgsarbejdet fået en del oplysninger, men vi mener stadig, at den foreslåede form for udligning er utilstrækkelig. Jeg har da også forstået på de henvendelser, vi har fået i udvalget, dels gennem deputationer, dels skriftligt, at sympatien for lovforslaget er temmelig begrænset.

Fra mit partis side skal vi erkende, at det simpelt hen er en nødvendighed, at vi hjælper de kommuner, der har et lavt beskatningsgrundlag, og det skal erkendes, at mange kommuner i Københavnseggen har et langt bedre beskatningsgrundlag end de øvrige kommuner i landet. Vi er klar over, at en udligning skal finde sted, men den form for udligning, som ministeren anviser, mener vi ikke er den rigtige. Vi har fra socialdemokratiets side sagt, at vi gerne vil have en effektiv udligning, der ikke alene baseres på kommunernes indkomst- eller skattegrundlag, men også på kommunernes

udgiftsbehov. Og jeg tror, at hvis vi skal have en effektiv og holdbar udligning, så er det den fremgangsmåde, der skal anvendes.

Under udvalgsarbejdet har man ikke villet medvirke til de forslag til folketingsbeslutning, som vi fra socialdemokratiets side har fremsat, og det beklager jeg. Jeg tror, at de havde givet den rigtigste løsning. Det er også min opfattelse, at Kommunernes Landsforening gerne havde set den løsning, som vi har peget på. Kommunernes Landsforening meddeler i en skrivelse til udvalget, at man med ministerens forslag opretter et skel mellem kommunerne, og det finder man meget uheldigt; jeg tror, Kommunernes Landsforening har ret i sine synspunkter.

Det er jo således, at kommuner navnlig i Københavns og Frederiksborg amt samt Frederiksberg og Københavns kommune skal yde ret væsentlige bidrag, og det skal erkendes, at deres beskatningsgrundlag er langt bedre end i kommuner i den øvrige del af landet. Men vi kommer til at ramme nogle vækstkommuner urimelig hårdt efter ministerens forslag, for der er vækstkommuner, udviklingskommuner, der har højere beskatningsprocenter end de kommuner, der skal modtage tilskud, og det finder vi urimeligt.

Må jeg nævne en enkelt vækstkommune her i Københavnseggen, Brøndbyernes kommune; her er 38,3 pct. af indbyggerne i alderen fra 0 til 17 år, og 22 pct. er skolebørn. Kommunen har i kraft af, at den udfører et godt boligbyggeri, en meget stor anlægsudgift, der i indeværende regnskabsår andrager 83 mill. kr., og heraf skal alene anvendes 56 mill. kr. til skolebyggeri. Man er altså i denne kommune hårdt belastet af skatter i kraft af, at det er en udviklingskommune, i kraft af, at der føres en boligpolitik, som vi fra folketingets side kun kan være glade for, idet der tilvejebringes flere boliger. Denne kommune bliver efter ministerens forslag ringere stillet, og det mener vi ikke er rimeligt.

Det ville være godt, om vi her i folketinget kunne finde en virkelig effektiv og holdbar udligning kommunerne imellem, og det er min opfattelse, at dette lovforslag, som formentlig bliver til lov, kun får en begrænset levetid. Jeg håber da også, at vi vil hjælpe de kommuner, der har et svagt skattegrundlag, langt bedre; efter vort forslag